

at skabe Ro, maa de Herrer holde Justits indenfor deres egne Rækker og ikke tro, at deres Udbygning i alle Maader er, som den skal være.

Der var en Taler, der sagde, at det var ikke sandt, hvad jeg havde sagt, at der ikke var samme Respekt for Arbejderne som for andre. Ja, lad os prøve paa at tage et Eksempel, og lad os tænke os, at en københavnsk Havnearbejder sidste Sommer [var taget med Kone og Børn til Fanø Vesterhavsbad eller til Løkken eller til Lønstrup for at feriere der sammen med de andre Gæster. De Herrer vil i Førvejen vide, hvordan Artiklerne vilde lyde i Højres og Venstres Presse om, hvordan han havde teet sig, og disse Blade vilde have angrebet ham og sagt: Saadan har de det, de Folk! Nu staar jeg ganske vist ikke her og taler for, at Arbejderne skal være Stangæster paa Fanø Vesterhavsbad, men naar der overhovedet er Rimelighed i, at der er Gæster saadanne Steder, vil jeg dog paastaa, at saa trænger Arbejderne fra de smaa daarlige Lejligheder mere til i Ferien at komme ud under gode og sunde Omgivelser end de, der har store, hyggelige og behagelige Lejligheder paa Solsiden ogsaa de øvrige Dage af Aaret. Jeg tror derfor, at hvis vi skal have tilvejebragt rolige og ordnede Forhold, skal vi ogsaa tænke lidt paa Lovbruddene fra andre Sider og ikke hænge os i, om det er i Arbejderklassen, saadant foregaar.

Om det Lønkrav, som det meddeles er under Opsejling fra Statstjenestemændenes Side, kom jeg med et Par Udtalelser forleden Dag, og det har givet Anledning til, at jeg har faaet forskellige Forespørgsler om, hvad jeg mente med mine Udtalelser. Efter hvad der er mig meddelt, gaar de nye Krav fra Tjenestemændene ud paa, at de vil have et yderligere Tillæg udover det, de fik den 1. Oktober, paa 800 Kr., det vil sige for 35 000 Tjenestemænd en Udgift paa 28 Mill. Kr. Jeg anser det ikke for umuligt for Statskassen at udrede disse Penge — umuligt i den Forstand, at de ikke skulde kunne skaffes til Veje, Pengene *kan* skaffes til Veje dels ved Takstforhøjelser, dels ved nye Skatter, men jeg mener, at det i dette Øjeblik vilde være uforsvarligt at gaa ind paa en saadan Ordning, og jeg henstiller til mine Venner blandt Tjenestemændene, at de undlader at føre deres Krav frem. Den Overenskomst, der blev indgaaet, hvoraf Lønningsloven af 1. Oktober blev Resultatet, var bygget

paa Forhandlinger med de forskellige Organisationer, der havde været Urafstemning, og Medlemmerne havde tiltraadt denne Ordning, som ogsaa tog Sigte paa eventuelle nye Prisstigninger, hvorigennem forskellige Tillæg vilde blive forhøjet. Hvis man nu i Dag kunde sige, at alle disse Prisstigninger er kommet ind i en ganske anden Skure, Løvefoden er i Dag en ganske anden end forudsat, saa vilde jeg sige: Ja, saa maa vi gaa til en ny Forhandling, men det, at man i en enkelt Kommune er gaaet ind paa at give Lønninger, som er højere end de, Statstjenestemændene nu har, synes jeg ikke kan være tilstrækkelig Motivering til, at vi nu skal begynde igen. Socialdemokraterne har adskillige Ønskesedler, vi har adskillige Krav, som bør gennemføres, og som vil komme til at koste mange Penge. Herimellem er tre store Spørgsmaal, som ligger os meget paa Hjerte, og det er: at faa Arbejderne udenfor Statstjenesten stillet lige saa gunstigt som Statstjenestemændene, først og fremmest gennem Sikring mod Arbejdsløshed, dernæst gennem Sikring under Sygdom og endelig gennem Sikring paa deres gamle Dage i Form af en forbedret Alderdomsforsørgelse. Jeg ved, at Tjenestemændene er enige med os i disse Kravs Berettigelse, og jeg henstiller til Tjenestemændene, at de stiller sig solidariske med os i dette Tilfælde, saa at vi ser at faa disse Krav opfyldt. Den Dag, da Tjenestemændene, sammenlignet med andre, kan sige: Nu er Staten ikke længere den bedste Arbejdsgiver, saa ved jeg — og jeg for mit eget Vedkommende kan pege paa, hvad jeg hidtil har virket med Hensyn til Statstjenestemændenes Lønninger —, at saa vil der fra mit Partis Side blive vist den største Forstaaelse overfor de Krav, som fremkommer fra dem, men jeg henstiller til dem, der i disse Dage vil fremsætte nye Krav, at de stiller dem i Bero.

Jeg vender mig derefter til de Lütkenke Forhandlinger og da særlig til de Udtalelser, som i Gaar fremkom fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Fra anden Side, fra det konservative 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller), var der megen Indignation over, at denne Sag ikke var blevet holdt hemmelig, og det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) var ogsaa indigneret over, at man ikke havde iagttaget streng Hemmelighedsfuldhed med Hensyn til denne Sag. Et Par Blade har meddelt, at jeg var mistænkt for at have begaaet Indskretion, og at det var derfor, jeg tog saa